

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/108/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211219071
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hušeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4211219071.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., S. XXX/X, zastúpená JUDr. Agátou Palackovou, advokátkou so sídlom Kolárovo, Kostolné námestie, za účasti vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, o zapltenie sumy 946,19 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 13C/87/2012-109 zo dňa 12.12.2012 v časti uloženia povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania **z r u š u j e a v e c v r a c i a** súdu prvého stupňa v tejto časti na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie vo veci samej zastavil. Žalobcu zaviazal povinnosťou zaplatiť žalovanej na účet jej právneho zástupcu náhradu trov konania /trov právneho zastúpenia/ vo výške 118,16 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň zaviazal žalobcu povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Žalobcovi vrátil zapltený súdny poplatok za návrh v sume 49,87 Eur, prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, po právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie v zastavujúcej časti právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP"). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podaním doručeným súdu prvého stupňa 25.10.2011 domáhal od žalovanej zapltenia sumy 946,19 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa dňa 10.11.2011 vo veci vydal platobný rozkaz, ktorý v dôsledku nemožnosti doručenia uznesením zo dňa 10.02.2012 zrušil. Dňa 07.06.2012 Spotrebiteľské združenie OSA oznámilo súdu svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej a súčasne vznieslo námietku premlčania. Následne žalobca dňa 13.11.2012 doručil súdu späťvzatie návrhu. Súd prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 96 ods.1 OSP konanie zastavil. Súd prvého stupňa vrátil žalobcovi súdny poplatok za návrh v sume 56,50 Eur podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb., ktorý vrátil krátený o 6,63 Eur, t.j. v sume 49,87 Eur. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá OSP dôvodiac, že žalobca zavinil zastavenie konania a s poukazom na absenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania na účet ich právnych zástupcov. Žalovanej súd prvého stupňa priznal náhradu trov konania vo výške 118,16 Eur pozostávajúcich z náhrady trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie veci a podanie vyjadrenia zo dňa 19.07.2012) á 51,45 Eur a 2 x režijný paušál á 7,63 Eur. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej priznal náhradu trov konania vo výške 141,79 Eur vrátane 20% DPH (23,63 Eur) pozostávajúcich z náhrady trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie veci a vyjadrenie s námietkou premlčania) á 51,45

Eur a 2 x režijný paušál á 7,63 Eur. Ohľadne priznania náhrady trov konania záverom poukázal aj na rozhodnutia Krajských súdov, ako aj rozhodnutie ESLP a rozhodnutia Ústavného súdu SR.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie žalobca a to v časti výroku, ktorým bol zaviazaný povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Namietal, že súd prvého stupňa v napadnutej časti vec nesprávne právne posúdil. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov konania. Podľa jeho názoru vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie MV SR samotné združenie má vo svojich radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 Zák. č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v oboch prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Podľa jeho názoru, súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania, nakoľko existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 OSP spočívajúce v tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy, ten však v konaní bol riadne zastúpený advokátom. Teda nebolo potrebné ochraňovať záujmy odporcu, keď tieto boli chránené už tým, že odporca si zvolil advokáta, ktorý dostatočne hájil jeho práva. Vzhľadom na to, nemožno zo strany vedľajšieho účastníka hovoriť o trovách účelne vynaložených. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 21C/68/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/15/2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/105/2012. Ďalej uviedol, že má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyslovil aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Mal za to, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. Namietal, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 OSP. Zdôraznil, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03, ako aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012. Ďalej uviedol, že združenie odporcu v konaní nezastupuje. Podobný právny názor zastal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012 a v rozhodnutí sp. zn. 13Co/35/2012. Mal za to, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 Eur s DPH za podanie odvolania.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril len vedľajší účastník na strane žalovanej. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Konštatoval, že vedľajší účastník do konania vstúpil oznámením, pričom vzniesol námietku premlčania obsahujúcu relevantnú právnu argumentáciu, ktorá mala preukázateľne za následok späťvzatie návrhu na začatie konanie. Zdôraznil, že bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyše obsahovali neprijateľné podmienky. Teda mal za to, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie

vedľajšiemu účastníkovi práva na náhradu trov. Uviedol, že vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu, proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh. Odporca bol vďaka vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka v celom rozsahu úspešný. Mal za to, že súd o trovách konania správne rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP a to vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník stojaci v konaní na strane odporcu mal vo veci plný úspech. Konštatoval, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. To znamená, že odporca bol v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka. Uviedol, že spotrebiteľské združenie OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Táto ochrana spotrebiteľských práv sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či vstúpení do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Stanovisko navrhovateľa popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval za účelové a zjavne nesprávne. Zdôraznil, že výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, nie je iba absurdný, ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia stanovenú legislatívou SR a EÚ. Mal za to, že je dôvodné, aby vedľajšiemu účastníkovi boli priznané trovy konania, keďže nie je vylúčené, aby si vedľajší účastník, ak zostane až do právoplatného skončenia veci, nemohol uplatniť jemu vzniknuté trovy. Zdôraznil, že nie je možné odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom. Na podporu svojich tvrdení poukázal na početné rozhodnutia krajských súdov ako aj na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22.12.2010, vo veci C - 279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft GmbH proti Spolkovej republike Nemecko. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009 a rozhodnutie sp. zn. 3 MCdo 5/2006 uviedol, že neexistuje dôvod na aplikáciu ustanovenia § 150 OSP. Aplikácia tohto ustanovenia by bola na mieste vtedy, ak by bol v konaní úspešný navrhovateľ a odporca ako spotrebiteľ by vzhľadom na svoje majetkové, či sociálne pomery nebol zaviazaný súdom na náhradu trov konania. Konštatoval, že nahradenie trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi je nanajvýš spravodlivé, nakoľko mu jednak s bránením práv spotrebiteľov vznikli reálne náklady a jednak ako prevenciu pred konaním navrhovateľa, ktorý zneužíva nízke právne vedomie spotrebiteľov (vrátane odporcu) tým, že skupuje premlčané pohľadávky a tie následne žaluje spoliehajúc sa, že odporcovia (spotrebiteľia) nevedia o možnosti vznesenia námietky premlčania a právne služby advokáta si nemôžu dovoliť. Záverom uviedol, že pokiaľ sa odvolací súd stotožní s návrhom navrhovateľa, vedľajší účastník navrhne, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 30,87 Eur s DPH za jeden úkon právnej služby /vyjadrenie/ vrátane režijného paušálu (9,37 Eur s DPH).

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo postupom podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP a vec mu vrátiť v tejto časti na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 OSP.

Podľa § 221 ods.1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 2 OSP Ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonomnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutie odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy

a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. Ústavy a čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V danej právnej veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 169 ods. 1 OSP, týmto svojim postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom, keď jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre absenciu dôvodov.

Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, čím bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil len tým, že o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, keď navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi. Nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je daná z toho dôvodu, že z neho vôbec nevyplýva tá skutočnosť, ako sa súd vysporiadal /skutkovo a právne/ s účelnosťou uplatnených /vyčíslených/ trov vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, ktoré vyčíslenie súd prvého stupňa prevzal za svoje bez toho, aby sa jednak vysporiadal s účelnosťou právneho zastúpenia ako takou, ako aj s účelnosťou jednotlivých úkonov právnej služby.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa opätovne rozhodne vo veci a zároveň svoje rozhodnutie aj relevantne odôvodní v súlade s ustanovením § 169 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.